виникненням різних штамів бактерій, їх стійкістю до дії антибіотиків і нітроімідазолів, а також частими побічними проявами. У зв'язку з вищевикладеним перед науковцями постає задача створення нових природних противиразкових препаратів комплексної дії (антиоксидантної, мембраностабілізуючої, антихелікобактерної), які б мали достатній терапевтичний ефект і мінімальні побічні прояви. Оптимальною лікарською формою препаратів на основі природної лікарської рослинної сировини є гранули.

Метою нашої роботи є розробка науково обґрунтованого складу, технології та методик контролю якості лікарської форми – гранули з вказаними стандартизованими засобами для застосування окремо або в комплексній терапії виразкової хвороби шлунка та дванадцятипалої кишки.

Для досягнення поставленої мети ми повинні вирішити такі завдання: проаналізувати та узагальнити сучасні літературні дані щодо фармакотерапії виразкової хвороби гастродуоденальної зони; теоретично та обґрунтувати технологію досліджуваної лікарської форми – гранули; провести дослідження по встановленню основних показників

З літературних джерел відомо що у даний час велика увага приділяється не тільки ефективності фармакотерапії, але і її безпечності, і все популярнішими стають ліки на основі рослинної сировини. Технологічний процес виробництва твердих лікарських форм у формі гранул залежить від ряду факторів: характеру допоміжних речовин, що застосовуються в технологічному процесі виготовлення лікарського засобу, його способу доставки, технологічного оснащення та апаратурного оформлення виробничого процесу та інше, які впливають на кінцевий результат фармакотерапевтичної дії АФІ в клінічних умовах. Тому, всебічне вивчення основних стадій технологічного процесу є одним із важливих завдань у ході розробки технології гранульованих лікарських форм.

Перспективними в даному аспекті є біологічно активні субстанції природного походження – мед натуральний порошкоподібний (ТУ У 15.8 – 02010936 – 001:2007), фенольний гідрофобний препарат прополісу (реєстр №UA/4505/01/01, наказ МОЗ України №289 від 18.05.06), препарат «Плантаглюцид» (реєстр №UA/4695/01/01, наказ МОЗ України №83 від 14.02.11), які чинять протизапальну, антимікробну, противірусну, антиоксидантну, репаративну, загальнозміцнюючу дію і стали об'єктом наших досліджень. Цей препарат має сумарний комплекс водорозчинних полісахаридів.

Таким чином, аналізуючи вищенаведене, ми в результаті теоретичних досліджень підібрали основні діючі біологічно активні субстанції природного походження, які на думку провідних учених і практиків у сфері гастроентерології дозволяють створити новий вітчизняний лікарський препарат з високою терапевтичною активністю для широкого використання в медичній практиці противиразкової терапії.

Веля М.І.

РОЗРОБКА СКЛАДУ ТА ТЕХНОЛОГІЇ М'ЯКОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ФОРМИ З ЕКСТРАКТОМ МАРУНИ ДІВОЧОЇ

Кафедра фармації
Буковинський державний медичний університет

На сьогоднішній час на вітчизняному фармацевтичному ринку спостерігається нестача високоефективних препаратів на основі лікарської рослинної сировини для лікування дерматологічних захворювань шкіри.

Як і у інших галузях медицини, у дерматологічній практиці застосування препаратів з активними інгредієнтами рослинного походження має вагомі переваги. Так, при лікуванні дерматозів, екземи, псоріазу легкого ступеню тяжкості та при незначних ділянках ураження рослинні препарати можуть виявитися більш доцільними засобами лікування через їхню м'якудію і нешкідливість на відміну від глюкокортикоїдів.

Вибір активного фармацевтичного інгредієнту у складі м'якої лікарської форми – екстракту маруни дівочої густого – обґрунтований наявними у літературі даними наукових досліджень. Зокрема, екстракти маруни дівочої захищають шкіру та зменшують прояви дії

негативних чинників за рахунок антиоксидантних властивостей. Це доведено дослідженнями у культурі клітин шкіри. за результатами яких екстракт маруни дівочої послаблював утворення пероксиду водню, індукованого УФ-випроміненням, знижував вивільнення протизапальних цитокінів, посилював ендогенні захисні механізми та сприяв відновленню пошкоджених клітинних ДНК.

Беручи до уваги вищенаведену інформацію можна зробити висновок про актуальність розробки складу та технології м'якого лікарського засобу на основі екстракту маруни дівочої.

Метою нашої роботи є розробка науково обґрунтованого складу та технології дерматологічного препарату у м'якій лікарській формі з екстрактом маруни дівочої густим.

Об'єктом дослідження є екстракт маруни дівочої густий, допоміжні речовини, що використовуються у технології м'яких лікарських форм.

Предметом дослідження є дослідження біологічної активності, обґрунтування типу упаковки та терміну зберігання. розробка технологічного регламенту.

Методи дослідження. Органолептичні, фізико-хімічні, Структурно-механічні, мікробіологічні, біологічні та математичні методи досліджень, що дозволяють об'єктивно оцінити якісні показники розробленого препарату.

Таким чином, аналізуючи вищенаведене, ми в результаті теоретичних досліджень підібрали достатньо ефективну лікарську рослинну сировину, яка володіє широкої терапевтичної активністю та широко використовуватиметься у дерматологічній практиці.

Геруш О.В.

ВПЛИВ КАПСУЛ «ФІТОВЕНОЛ» НА РОЗВИТОК ТРАНССУДАТИВНОГО НАБРЯКУ У ЩУРІВ

Кафедра фармації

Буковинський державний медичний університет

В основі багатьох захворювань печінки лежить запалення печінкової тканини, яке проявляється низкою місцевих та загальних патофізіологічних змін. У механізмі запального набряку важливу роль відіграє збільшення проникності кровоносних судин, що характеризується розладами переважно мікроциркуляторного кровообігу, лімфообігу і жовчовиділення. Наявність в складі капсул «Фітовенол» рослинних поліфенолів з відомими протизапальними властивостями стало обґрунтуванням для дослідження протинабрякової та капілярозміцнювальної активності досліджуваного полікомпонентного фітозасобу.

Метою дослідження було вивчити вплив капсул «Фітовенол» на розвиток транссудативного набряку в експерименті на щурах у порівнянні з капілярозміцнювальним засобом таблетками «Кверцетин» та флавоноїдним гепатопротектором з екстракту плодів розторопші плямистої, таблетками «Силібор».

Вивчення впливу капсул «Фітовенол» на розвиток транссудативного набряку проводили на моделі венозного застою хвоста у щурів. Патологію у щурів викликали оклюзією хвоста: на його основу на 3 години накладали лігатуру з навантаженням у вигляді металевої гирі 200 г. Після накладання лігатури реєстрували динаміку приросту об'єму хвоста впродовж 3-х годин. Потім лігатуру знімали та реєстрували динаміку інволюції набряку через 1, 2 та 24 години. В експерименті було використано 32 білі безпородні щури – 4 групи по 8 тварин у кожній. 1-ша група – контрольна патологія (неліковані тварини). Тваринам 2-ї групи вводили полікомпонентний рослинний засіб «Фітовенол» в дозі 150 мг/кг. Препарати порівняння, гранули «Кверцетин» дозою 50 мг/кг та таблетки «Силібор» дозою 35 мг/кг, отримували відповідно тварини 3-ї та 4-ї груп. Усі препарати вводили впродовж 30 діб до експерименту та за 1 годину до накладання лігатури. Антинабрякову активність препаратів визначали за ступенем зменшення набряку у дослідних тварин, у порівнянні з контрольними, і виражали в %.

Отримані результати дослідження підтвердили, що оклюзія, викликана накладенням на основу хвоста лігатури впродовж 3 годин, призводить до зниження резистентності